

הערות לר"ה באתי לגני, תשי"ג

מכ"ק אדמו"ר שליט"א

במענה על שאלות רבים במאמר באתי לגני, ה'תשי"ג סוף סעיף ב וז"ל: או"ה וקליפות וסט"א אין עוברים רצונו ית', אלא דקרו לי' אלקא דאלקיא כו' אבל מ"מ אין מורדים בו ית'.

ולכאורה קשה:

(א) הרי מצינו מאו"ה עוברים על שבע מצות ב"נ שנצטוו עליהם.

והתירוץ פשוט, שהוא, ע"ד המבואר בנוגע לבנ"י, מפני רוח שטות שנכנס בו ומכסה ומסתיר על האמת שזהו בסתירה למה דקרי לי' אלקא דאלקיא. אבל מצד עצמם כמו שנשפעו מהקליפות וסט"א הם באופן שלא יעברו ולא ימרדו, וכמו בלעם שאמר לא אוכל לעבור את פי ה' (עיי' תניא פכ"ד), אף שבא על אתונו (סנהדרין קה, ב. זהר ח"א קכת, ב), שזהו מז' מצוות ב"נ. או "שמפני גודל ועוצם עוונם" לבם שליט על מוחם (ע"ד משנ"ת בנוגע לבנ"י — תניא פי"ז), אף שהוא היפך התולדה גם בב"נ (ראה תניא פנ"א).

(ב) הרי מצינו או"ה מכחישים מציאות אלוהה לגמרי.

והנה קושיא זו אינה על המאמר, כי אם על מרז"ל (מנחות בסופה) דקרו לי' אלקא דאלקיא (ונלמד שם מקרא — ממזרח שמש ועד מבואו גו'), אשר מרז"ל זה הוא יסוד המבואר במאמר.

והביאור בזה מובן ממש"כ בס' המצות להצמח צדק סוף מצות אחדות ה' עיי"ש. ואכ"מ.

(ג) במאמר שם ס"ז בתחילתו, אשר כמעט כל הנשמות שבדורותינו נקראים בשם זרע בהמה. איפוא המקור ע"ז?

כן הוא בתורה אור לאדמו"ר הזקן (בעל התניא והשו"ע) ר"פ משפטים. והוא מיוסד על מש"כ בזהר ח"ב ר"פ משפטים (צד, סע"ב). ראה רמ"ז שם. וראה גם לקוטי תורה לרבנו הזקן פ' צו (ח, ב ואילך). שערי תשובה (לבנו אדמו"ר האמצעי) ח"א ד"ה ששים המה. ובכ"מ.